

Навесні перегляд війська...

Осип Маковей

Навесні перегляд війська —
боже, що за вид чудовий!
Десять тисячів вояків
залягло майдан військовий.

Шість музик гримучих грає,
трубачі всі трублять гучно,
а вояки, мов немови,
у рядах стоять бундючно.

Сині, жовті і червоні,
чорні, білії відзнаки —
мріють на зеленім полі
різноцвітнії вояки.

Командир найстарший їде,
тут поважаний усіми,
щось храпливо розмовляє
з генералами своїми.

А там ось повози, коні
сяють в сонці величаво,
знуджені пани і дами
оглядають нас цікаво.

Бачу: панночка з повоза
хвилю дивиться на мене,
потім на ряди препишні
і на поле скрізь зелене.

Гарна, панночко цікава,
гарний повіз твій і коні,
ти при собі рій молодців
все держиш, мов на припоні.

Ти приїхала зі скуки
нас, вояків, оглядати;

знай: нічим твої всі чари
протів нашої армати!

Бачиш ту гору велику?
Ми її знесем в долину!
Бачиш ті поля безкраї?
Ми їх стопчем за годину!

Бачиш те велике місто?
Ми его за день зруйнуєм!
Бачиш пастушка там, вдалі?
Ми его не нагодуєм...

1893